Nº. 102. **Vrijdag, 30 April.** **1858.**

DE 'SGRAVENHAAGSCHE NIEUWSBODE.

Verschijnt des ZONDAGS, WOENSDAGS en VRIJDAGS.
Abonnementsprijs, in de *drie* maanden:
Voor *'s Gravenhage* . . . . ƒ2.50.
Voor de overige Steden des Rijks franco . . -3.00.

UITGAVE:
Te 's GRAVENHAGE, bij J. A. DE LA VIETER, Drukker en Uitgever, Torenstraat, wijk D, nº. 422.

In de zitting der Tweede Kamer, op 21 April gehouden, was de heer van Hoëvell gelukkig, door den heer Rochussen aan de groene tafel te zien.

Hij vond het goed, dat dadelijk wereldkundig te maken.

Onder meer, kwam toen ter tafel de „verzekering tegen zeegevaar van de koloniale producten."

De heer van Eck wilde dat die verzekering ophield binnen 5 — de heer van Deinse binnen 10 jaren.

De Minister, die de opheffing der assurantiën afkeurde, zag zich eene vriendenhand toegereikt en wel die van den heer van Hoëvell. Deze stelde voor, dat de Kamer zou verklaren: „ik wensch trapsgewijze vermindering, tot dat de verzekering geheel ophoude."

De heer Rochussen nam die hand niet aan.

Vervolgens werden in discussie gebragt de cultuur-contracten, en de heer van Hoëvell hoopte dat de Minister zou verklaren, dat de regeling van zoodanige contracten in 't vervolg zou worden vastgesteld door de *wet*.

Welk stelsel daarbij in acht wordt genomen, zeide de heer van Hoëvell, dat is van later zorg — de hoofd-kwestie is regeling bij de *wet*.

De heer Rochussen verklaarde *niet*, dat de regeling bij de *wet* zou geschieden.

De heer van Hoëvell had in 's Ministers antwoord veel — *genoegen!* en goede hoop voor de toekomst en hij gaf den Minister zelfs deze belofte: als hier eens eene wet zal worden behandeld, regelen bevattende voor de uitgifte van cultuur-contracten, zal de Minister, wat genoemde punten betreft, ondersteuning vinden bij *mij* (zeer nederig! — zonder de *wet?*) en bij menig ander lid der Kamer, zoodat daardoor de regeling dezer zaak zeer zal worden vergemakkelijkt.

Ziedaar, hoe de Volksvertegenwoordiger, de heer van Hoëvell, in den morgen van 21 April reeds gelukkig alleen door den heer Rochussen aan de groene tafel te *zien*, op dien dag zijn genoegen nog zag vermeerderd, vooreerst door de bekentenis des Ministers, dat hij de geheele opheffing der zee-assurantie — *niet* wenschte en ten anderen door de verklaring van denzelfden Minister, dat deze de regeling der cultuur-contracten bij de wet — *niet* beloofde.

Ieder, die meende dat de chef der koloniale oppositie, als een andere Hertog van Malakoff, aan ons Departement van Koloniën geen enkele steen overeind zou laten staan, indien de Minister niet in zijn vaandel schreef: „*suiker-contracten bij de wet*," stond verbaasd, toen hij den heer van Hoëvell, als 't ware, dat Departement zagen voorbijgaan, bijkans zonder te spreken en beleefdelijk den hoed afnemende.

Sommigen spraken echter, behalve eene kleine wijziging, met den Psalmist:

„Het is een wonder in onze oogen,
Wij zien het maar begrijpen 't.........
misschien wel."

Men leest in de *Kerkelijke Courant:*

„Men heeft er, sedert het Ministerie zijn programma aan de Tweede Kamer heeft doen kennen, een bijzonder genoegen in gevonden, om te verzekeren, dat in dat ministerieël programma de April-beweging veroordeeld was, officieël veroordeeld en dat zij dus nu voor goed gestorven was en begraven. Die dat verzekerden hebben zulks gedaan met hartstogtelijke blijdschap, omdat zij de April-beweging altijd hebben bejegend met doodelijken haat. Aangezien echter de hartstogt blind maakt, heeft men niet goed kunnen waarnemen of de April-beweging wel werkelijk dood was en in elk geval vergeten, dat de Volks-manifestatie, geheel voortspruitende uit den geest des Volks, in 't geheel niet gedood wordt door een ministerieël programma, hoe 't ook gesteld werd en al stond er ook met zoovele woorden bij: „wij Bewindslieden, verantwoordelijk voor het Regeringsbeleid, wij verzekeren u bij ons optreden, dat wij de April-beweging veroordeelen als een Volks-waan van den dag." Indien eenig Ministerie den beklagenswaardigen moed had, om zoo iets te zeggen, dan zeker, was de April-beweging officieël veroordeeld, maar even zeker, men zij er van overtuigd, even zeker zou zij dan rekenen, dat de dag was gekomen, waarop zij aan zoodanig vermetel Ministerie toonen moest, dat zij wèl veroordeeld, maar daarom niet gestorven was.

De April-beweging sterft nooit. Zij is niets anders geweest dan de uiting van den Volksgeest, eene uiting, die altijd in verband staat tot of afhankelijk is van den tijdgeest en die daarom nu naar de pen greep om adressen te teekenen, waar zij vroeger naar de wapenen zou gegrepen hebben. 't Is echter altijd dezelfde geest en die geest is evenmin te dooden door schimp en smaad, als vroeger brandstapels en kerkers hem hebben kunnen ten onder brengen. Zoo 't noodig is zal hij zich altijd weder openbaren. Hij wordt niet door menschen opgewekt, evenmin als menschen hem dooden. — Hij toont zich, werkt en verdwijnt, maar de sporen, die hij nalaat, verdwijnen nooit en strekken ten bewijze, dat hij niet gestorven is, maar wederkeeren zal te zijner tijd.

Men verwart de April-beweging met de misbruiken, die haar hebben vergezeld en onafscheidelijk zijn van elke Volks-manifestatie. Er zijn menschen, die gaarne in troebel water visschen, er zijn anderen, die aan den leiband loopen en daarom doen, wat anderen willen. Maar al hebben zich die menschen ook met de April-beweging ingelaten, zij hebben de waarde niet ontnomen aan de uiting van den geest, die opstond en zich verhief tegen de beleediging en den hoon, door een overmoedigen vreemdeling den Nederlandschen Protestanten aangedaan.

Intusschen al was 't waar, dat men de April-beweging dooden, kisten en begraven kon, dat men zelfs, gelijk eens Bakhuijzen van den Brink eenen jezuit-historieschrijver in Nederland deed, de April-beweging kon opnemen en schudden en dat zij blijken zou goed dood te wezen, dan zou noch het ministerieël programma van het laatst opgetreden Ministerie, noch dit Ministerie zelf het werk der teregtstelling van de April-beweging volvoeren.

De April-beweging is dood zegt men, want het programma van het Ministerie verklaart, dat „bij geene Regerings-daad op het uitsluitend belang van eenige partij of van eenige godsdienstige gezindte, maar enkel op 's lands belang moet worden gelet."

't Is volkomen goed en billijk, wat het programma daar zegt, maar welk Ministerie is er ooit opgetreden, dat niet volkomen hetzelfde zeggen kon; of liever, welk Ministerie zou dwaas genoeg zijn, om in zijn programma te verklaren, dat niet zoo zeer op 's lands belang, als wel op het uitsluitend belang van eenige partij of van eenige godsdienstige gezindte moest worden gelet. Waarlijk, men meent de April-beweging al heel gemakkelijk dood te doen, als men meent, dat zij bezwijkt, voor eene phrase, die niets beteekent, omdat zij zoo rekkelijk is, als men haar maken wil. Iets wat, wij voegen 't er gaarne bij, eene groote verdienste is van een ministerieël programma.

Wanneer het Ministerie Thorbecke bij ontslag of bij benoemingen van Commissarissen des Konings (om een voorbeeld te noemen) blijkbaar lette op de staatkundige rigting der ontslagene of benoemde mannen, dan zeiden sommigen, dat er minder met 's lands belang, dan met het uitsluitend belang eener partij werd te rade gegaan. Het Ministerie was intusschen in de vaste overtuiging, dat het lands-belang bevorderd werd.

Bij enkele benoemingen van het Ministerie van der Brugghen sprak men van het uitsluitend belang eener godsdienstige gezindte, terwijl het Ministerie zeker geloofde het lands-belang op 't oog te hebben.

Men beoordeelt die zaak eenig en alleen naar het standpunt, waarop men zelf staat en men heeft dus met vele woorden niets gezegd, dan alleen voor hen, die 't volkomen met den spreker eens zijn. In elk geval is er na de April-beweging, evenmin als te voren een Ministerie opgetreden, dat niet ten volle bereid was om de woorden, die wij uit het ministerieël programma overnamen, te onderschrijven en dat niet het volle regt had, om zulks te doen.

De zinsnede in het programma, die spreekt van mannen, wier doel eene onbekrompene uitlegging en toepassing der Grondwet zou zijn, is evenmin in staat om de April-beweging te dooden. Zij zou zeker de April-beweging raken, indien men in staat was mannen te noemen, die met zoodanig doel de ministerieële portefeuille hadden aanvaard en bij het noemen van die namen bewijzen te geven, dat zij werkelijk dien toeleg hebben gehad. Zoo lang dat niet geschiedt, en wij houden ons overtuigd dat dit niet geschieden kan, heeft de April-bewging niets te duchten van woorden, die, wil men ze althans op haar toepassen, geheel zonder beteekenis zijn.

„Maar ook het Ministerie zelf doodt de April-beweging niet. 't Zijn er, en wij verheugen ons zeer er in, de mannen niet naar. Op eenen enkelen na, den heer van Bosse (en men is 't vrij wel eens, dat zijne uitstekende finantiëele bekwaamheden hem meer dan zijne politieke rigting eene plaats in dit Ministerie deden innemen), kon het Ministerie zijn opgetreden, toen het April-Ministerie optrad. Men zou er denzelfden omkeer van zaken in hebben gezien, als in de optreding van de heeren van Hall, van Reenen en Donker Curtius. De heer Bosscha is zelfs zijne staatkundige loopbaan ten gevolge der April-beweging begonnen (iets wat wij hem waarlijk niet als een verwijt te laste leggen). Wat spreekt men dan toch van dood!

Wanneer de onderteekenaars der April-adressen op nieuw zich tot den Koning gewend hadden, met de vraag: „geef ons de heeren Thorbecke, van Zuijlen van Nijevelt, Strens, als Ministers terug," dan was er zonder twijfel regt van spreken, meer dan nu, nu niets van dit alles is geschied — nu mannen als Bosscha, Boot en Rochussen Ministers, nu een man als Schimmelpenninck van der Oije voorzitter der Tweede Kamer is geworden.

Wij zijn daarom ten aanzien van het leven der April-beweging ten volle gerust en wie 't hardst roepen dat zij dood is, gelooven zich zelven het minst. Zij weten wel beter!"

—

„Nog een woord. Daar zijn enkele dagbladen, die der *Kerkelijke Courant* gedurig toeroepen, dat zij niet behoort te komen op politiek terrein. Ook naar aanleiding van het bovenstaand artikel zal hetzelfde weder worden gezegd. Wij zijn overtuigd, dat men ons zeer gaarne op politiek terrein zou zien, wanneer wij, in den geest der door ons bedoelde dagbladen, schrijven wilden. Thans is men wel geneigd, om te zeggen, dat wij zwijgen moeten; liever, dat dat men ons beantwoord of wederlegt. Zoo 't liberaal heeten moet, om tot een ander, wie 't dan ook zij, te zeggen: „gij moogt niet meê spreken, want gij zijt het niet met ons een," ons is 't dan wel. Wij zullen er nooit om zwijgen. Zoolang er dagbladen zijn, die ons laten zeggen, wat wij nooit gezegd hebben, die de leer openlijk durven verkondigen, dat de Belgische partijen ook bij ons te lande bestaan, maar dat onze clericalen (Protestanten) fanatiker zijn, dan de Belgische; die aan hunne lezers trachten wijs te maken, dat de April-beweging dood is; zoo lang zullen wij altijd medespreken en ons niet laten afdringen van een veld, waarop wij even goed regt hebben, als ieder ander. al stonden wij er ook alleen, om te waarschuwen tegen leugen en bedrog.

Men kan zich daarom voortaan de moeite besparen, om ons tot zwijgen te willen dwingen. Wij geven geen acht op bedreiging of veroordeeling, 't is ons alleen om eerlijke discussie te doen."

Goed gesproken!

Buitenlandsche berigten.

De heer Renée, mede-redacteur van den *Constitutionnel*, welk blad het bekend verschoonend artikel voor de handelwijze der Engelsche Regering ten opzigte van dr. Bernard behelsde, heeft een gehoor bij den Keizer van **Frankrijk** gehad en moet zeer minzaam door Z. M. ontvangen zijn. Wegens de tegenwoordige verhouding tusschen de Fransche en Engelsche Regeringen is men langs hoe meer gerust en overtuigd dat dezerzijds de wensch bestaat, om met Engeland op een goeden voet te blijven. Aangaande de betrekkingen tusschen de Kabinetten van Parijs en Weenen voedt men daarentegen eenige ongerustheid.

De uitslag der in drie districten van Parijs gehouden verkiezingen tot vervulling van openstaande plaatsen in het Wetgevend Ligchaam, is in den *Moniteur* van eergisteren medegedeeld. Hij is wel niet geheel naar den wensch der Regering, maar toch gunstiger voor haar dan de uitslag der verkiezingen welke ten vorigen jare, na de ontbinding van het Wetgevend Ligchaam, in die gedeelten der hoofdstad gehouden zijn. Toen is in alle drie de candidaat der oppositie-partij gekozen; thans heeft de oppositie slechts in een van de drie kies-districten de zege behaald, terwijl in een ander de candidaat des Gouvernements gekozen is; in het derde moet eene herstemming plaats hebben, daar geen van de candidaten er de volstrekte meerderheid verkregen heeft.

In de drie kiesdisdricten, te zamen genomen, hebben 29,051 kiezers naar den wensch des Gouvernements en 27,303 in den zin der oppositie-partij gestemd; terwijl een zeker aantal stemmen op andere candidaten uitgebragt is en alzoo geen gewigt in de schaal heeft gelegd.

Op de kiezerslijsten van de drie districten staan te zamen 105,089 personen ingeschreven.

Het Wetgevend Ligchaam van Frankrijk heeft de openbare beraadslaging over de voorgedragen Staats-begrooting voor het jaar 1859 aangevangen. De voor het publiek bestemde plaats was vrij wel bezet, een blijk dat de belangstelling in de beraadslagingen der Volksvertegenwoordiging niet geheel verdoofd is.

In de zitting van den 26n hebben drie leden onderscheidene bedenkingen tegen de voordragt des Gouvernements aangevoerd; twee beweerden dat het finantiëel evenwigt slechts schijnbaar hersteld was, daar de begrooting niet meer dan veertig millioen francs voor schulddelging aanwees, terwijl ter voldoening aan vroeger gemaakte wetsbepalingen, welke voor den Staat eene stellige en onvoorwaardelijke verbindtenis daarstelden, eene som van minstens 123 millioen in het jaar daarvoor afgezonderd behoorde te worden. Een ander lid daarentegen verklaarde zich tegen alle amortisatie; hij zag daarin eene finantiële kunstgreep, die met eenvoudigheid en eerlijkheid in het beheer der finantiën bezwaarlijk kon zamengaan.

Deze sprekers zijn door twee andere leden beantwoord, alsmede door een lid van den Staatsraad, die als commissaris des Gouvernements de zitting bijwoonde. Hij stelde zich vooral ten doel te betoogen, dat Frankrijk voor 1859, in de daad eene begrooting had, die een werkelijk overschot voor schuld-delging beloofde en alzoo het vooruitzigt op voortgaande verbetering van 's lands finantie-wezen opende.

Voortdurend blijft de aandacht gevestigd op de veranderingen, welke thans in den tuin van het paleis der Tuilerien worden bewerkstelligd. Het dagblad *Union*, dat zijn leedwezen over die veranderingen had te kennen gegeven, heeft dien ten gevolge eene officiële mededeeling ontvangen, welke dus luidt: „Het dagblad *Union* overdrijft en ziet het doel voorbij van de werkzaamheden, welke thans in den tuin der Tuileriën verrigt worden. De veranderingen bepalen zich tot de ruimte tusschen den gereserveerden tuin en het eerste bassin (het tweede bassin ligt tegenover het eerste, en wel aan het einde van den grooten weg, die van de Tuilerien naar den tuin der Tuileriën voert), dat zelf er buiten zal blijven. Zij hebben ten doel, den publieken ingang tot den tuin der Tuilerien tegenover de brug te brengen, die gelegd zal worden tegenover de straat Poitiers, om door de daarstelling van een directen weg, den sedert lang door de bewoners der beide oevers van de Seine geuiten wensch te bevredigen."

De pater provisor van het klooster van Bethlehem te Jeruzalem, die in last heeft den Keizer een adres over te reiken, is te Parijs aangekomen.

Het dagblad *Courrier de Paris* heeft verlof bekomen, op de straten van Parijs verkocht te worden.

Doctor Chomel, die onlangs is overleden, laat een vermogen na van meer dan vijf millioen francs.

Volgens de dagbladen van Loir et Cher, in het arrondissement Vendôme, Departement Indre et Loire, zijn in de gemeenten Fréteval en Lignière acht of tien personen in hechtenis genomen en na een voorloopig verhoor in de gevangenis te Vendôme opgesloten. Het gerucht zeide dat deze lieden, meest allen handwerksgezellen, van deelgenootschap aan de communistische vereeniging *la Marianne* verdacht werden en hunne bijeenkomsten in eene onderaardsche zaal van het oude kasteel Fréteval hielden, waar het opperhoofd de nieuwe deelgenooten den eed op een ponjaard, die in de Loire teruggevonden zou zijn, liet afleggen. Bij nog anderen is huiszoeking gedaan, maar zijn geene voldoende bewijzen van medepligtigheid gevonden.

De veiling der goederen van Rachel spoedt ten einde. Hare bijouterien alleen hebben 250,000 francs opgebragt. Toen de guitar in veiling kwam, van welke reeds vroeger gewag is gemaakt, was de spanning groot; twee personen vooral verlangden die tot elken prijs te bezitten, te weten lord Northumberland, die er vroeger aan Rachel zelve 25,000 francs voor had geboden, en Vorst Pouschkin, zoon van de Vorstin Gortschakoff. Doch alvorens tot den verkoop werd overgegaan, werd medegedeeld hoe na het afdrukken van den catalogus gebleken was, dat de guitar niet diegene was, welke Rachel als kind op de straat had bespeeld. Men kan zich een denkbeeld maken van de teleurstelling der aanwezigen! De guitar werd daarop door een uitdrager voor vier francs gekocht. Fluisterend zeide men tot elkander, dat de echte guitar ongeveer vijf jaren geleden in het bezit was gekomen van een voornaam Prins.

In de zitting van het **Engelsche** Lagerhuis van 26 jl. heeft de heer Disraeli uitstel tot aanstaanden Vrijdag verworven voor de behandeling in committé der voorstellen ten opzigte der Indische wet. Dien ten gevolge is ook de behandeling der motie van lord Goderich, waarbij de ministeriële voorstellen bestreden worden, tot genoemden dag uitgesteld.

Het Hoogerhuis heeft eergisteren, na langdurige beraadslagingen, de wet tot toelating van Israëlieten als Parlementsleden met 119 tegen 80 stemmen verworpen.

De meeningen over het al of niet stand houden van het Derby-Ministerie loopen sterk uiteen. Zij die gelooven dat het zich zal weten te handhaven voeren daarvoor de blijkbare geneigdheid der Ministers aan, om zich zooveel mogelijk inwilligingen te getroosten, alsmede dat de klove tusschen de whigs en de radicalen te diep is, om de vestiging van een krachtig liberaal Kabinet mogelijk te maken, waarbij nog het mistrouwen komt, hetwelk lord Palmerston en lord J. Russell wederkeerig jegens elkander voeden, weshalve eene verzoening tusschen die twee Staatslieden hoogst onwaarschijnlijk is. Van den anderen kant wordt beweerd dat de tegenwoordige Staatslieden der Kroon den algemeenen Volksgeest niet vertegenwoordigen, zoodat de Engelsche Natie haren bestaanden toestand zelfs in het oog van het buitenland als vernederend aanmerkt, en daarom hoopt dat de debatten over de voorstellen wegens Indië een einde aan het Ministerie Derby maken zullen.

In eene te Londen gehouden zitting der Kon. regtbank verlangde de

advokaat E. James dat de zaak van Truelove, den uitgever der bekende brochure over den tyrannenmoord, nog in de tegenwoordige en niet eerst in de volgende zitting van het hof behandeld worden zou. Zijn client, zeide hij, die den 23n Februarij in hechtenis was genomen, had groote kosten gemaakt om zijne verdediging voor te bereiden en bovendien aangeboden den schrijver der brochure in zijne plaats te stellen. Door de vertraging van zijn regtsgeding leed zijn boekhandel sterk. Nadat de voorzitter, lord Campbell, den regter Crompton had geraadpleegd, is den heer James zijn eisch ontzegd, zoodat de behandeling der zaak tot de volgende zitting wachten moet.

De Londensche jury, welke den uitgeweken Franschman Bernard heeft vrijgesproken, heeft afwijzend geantwoord op de uitnoodiging van eenige particulieren, om een gastmaal, hetwelk tot hare eer aangerigt zou worden, bij te wonen; zij verklaarde dat zij haren gewigtigen pligt naar haar beste weten vervuld had, en daarvoor geene openlijke eereblijken begeerde.

Ook Bernard en zijn advocaat, de heer James, ontwijken de hun meermalen aangeboden gelegenheid, om luidruchtige blijken van ingenomenheid te ontvangen.

Een te Dublin verschijnend dagblad droomt van een inval der Franschen in Groot-Brittanje, ten gevolge waarvan Engeland tot den rang dien Nederland thans bekleedt, afdalen, Amerika den handel in het Oosten tot zich trekken en Parijs een tweede Keizerlijk Rome van het Westen en der negentiende eeuw worden zal.

Het beleg van Sebastopol heeft nu onlangs onverwachts nog een nieuw slagtoffer gemaakt. Den 24n Februarij jl. namelijk, wandelde een matroos van een te Liverpool tehuis behoorend schip, met eenige zijner kameraden, langs de puinhoopen dier in de geschiedenis zoo beroemd geworden vesting en raapte eene kleine bom op, welke hij, na die ter loops bezien te hebben, weder weg wierp. Zoodra zij echter den grond raakte, spatte zij uiteen en doodde den matroos oogenblikkelijk. Deze granaat moet bijzonder goed vervaardigd zijn geweest, om, na twee jaren lang aan den invloed der lucht blootgesteld te zijn, hare doodende kracht nog te kunnen behouden.

Men schrijft den 15n Maart uit Hong-Kong dat de tijdelijke gouverneur van Canton, bij proclamatie, de aanstaande komst van zijnen door den Keizer benoemden opvolger aangekondigd en tevens de Chinezen vermaand heeft de bevelen van hunnen Souverein af te wachten en als broeders met de vreemdelingen te leven. De heeren Contader en Oliphant zijn naar Souchon gezonden om te onderhandelen, en brengen ook brieven van de Russische en Noord-Amerikaansche bevelhebbers over. Lord Elgin heeft op zijne reis naar het noorden Swatow bezocht, waar talrijke Engelschen, die den opium handel drijven, koelies in dienst nemen.

De brieven uit Calcutta zijn van 22 Maart. De partijgangers-oorlog werd levendiger. De hitte had ziekten doen ontstaan. Op het papier der Compagnie werd 18 pCt. verloren en de handel kwijnde weder. Lucknow bleef ten deele verlaten.

De zitting der **Pruissische** Kamers is door den Minister von Manteuffel gesloten. In zijne rede heeft hij herinnerd dat met de tegenwoordige zitting ook het tijdvak, voor hetwelk de Vertegenwoordigers des Volks verkozen zijn, afgeloopen is. „ Werpen wij een blik terug op dat tijdvak, zeide hij, dan vinden wij ruime aanleiding tot dank voor de bescherming en de zegeningen, welke aan ons Vaderland door Gods genade onder de landsvaderlijke regering van Z. M. den Koning ten deel zijn gevallen. De dreigende oorlogsgevaren zijn van ons afgewend, de openbare welvaart heeft, in weerwil van vele hinderpalen, zigtbare vorderingen gemaakt; daardoor dat Regering en Vertegenwoordiging elkander met vertrouwen te gemoet gekomen zijn en in moeijelijke oogenblikken ondersteund hebben, is veel tot heil des Vaderlands uitgewerkt. Worden deze beschouwingen thans nog verduisterd door de smart over de nog altijd niet volkomen geweken zware ziekte, waardoor Z. M. de Koning bezocht is geworden, dan mogen wij toch de gegronde hoop koesteren, dat het onzen allergenadigsten Koning door toeneming van beterschap met Gods hulp vergund zal worden, tot vreugde van alle getrouwe onderdanen, de leiding der Regering weder met onverminderde kracht te aanvaarden…”

Reeds is gemeld dat het **Belgische** Ministerie in het budget van het Departement van Binnenlandsche Zaken voor 1859 eene aanmerkelijke verhooging voorgesteld heeft van de posten voor bezoldiging van onderwijzers bij 's lands middelbare en lagere scholen. Blijkens de toelichtende memorie zijn er thans omstreeks 3000 onderwijzers en 800 hulp-onderwijzers bij de lagere scholen van den Staat werkzaam, en zijn daaronder 1419 onderwijzers wier inkomen minder dan 700 fr., en 493 hulp-onderwijzers wier inkomen minder dan 500 fr. bedraagt. Het Gouvernement stelt voor, te bepalen dat ieder onderwijzer minstens 700 fr., en ieder hulp-onderwijzer minstens 500 fr. inkomen zal hebben. Hierdoor zouden de uitgaven met 301,810 fr. vermeerderd worden.

Binnenlandsche berigten.

'sGRAVENHAGE, 29 April.

Bij Kon. besluit van 5 dezer, nº. 97, is aan den kol., dir. der genie van het Ind. leger, W. C. von Schierbrand, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van kommandeur der 2e klasse der orde van Albrecht, hem door Z. M. den Koning van Saksen geschonken.

Bij Zr. Ms. besluit van 19 dezer, nº. 67, is de heer H. E. R. Carton erkend als vice-consul van België te Soerabaya.

Bij Kon. besluiten van 26 en 19 dezer, nº. 58 en 65, is vergunning verleend tot het aannemen en dragen: aan den heer P. Mijer, laatst Minister van Koloniën, van de versierselen van ridder der 1e klasse der orde van Medjidie en van ridder-grootkruis der orde van den Zähringer Leeuw en aan de heeren mrs. L. W. C. Keuchenius en H. W. Mees, fung. secret.-generaal en fung. referend. bij het Dept. van Koloniën, van de versierselen van ridder der 3e klasse der orde van Medjidie, respectivelijk aan hun door Z. M. den Keizer van Turkije en Z. K. H. den Groothertog van Baden geschonken.

Bij Zr. Ms. besluit van 26 dezer, nº. 70, is aan den gewezen wachter bij de verlichting aan de Ven, H. Terschuur, ƒ107 pensioen 's jaars verleend.

Bij Zr. Ms. besluit van 27 dezer, nº. 97, is benoemd tot griffier bij de Arr.-regtbank te Maastricht D. Bauduin, thans als zoodanig te Roermond.

Bij besluit van 28 dezer, nº. 44, heeft Z. M. goedgevonden met 1 Mei e. k.: 1º. aan M. L. van de Woestijne Voerman, burg. van Haskerland, eervol ontslag te verleenen als burg. van Doniawerstal en 2º. tot burg. van Doniawerstal te benoemen B. E. S. van Welderen baron Rengers.

Z. M. heeft benoemd tot officier der orde van de Eikenkroon, den gepensioneerden ridmeester der kavallerie A. W. Ramdohr, laatst gediend hebbende bij het 4e regement dragonders.

Bij de eergisteren, in het kiesdistrict Amsterdam, plaats gehad hebbende verkiezing, is tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gekozen de heer mr. G. C. J. van Reenen, met 839 van de 886 uitgebragte stemmen.

Men leest in de *Leeuwarder Courant:* „ De verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer in het hoofdkiesdistrict Leeuwarden, in plaats van den heer mr. J. Bieruma Oosting, benoemd tot kantonregter te Heerenveen, zal geschieden op Dingsdag, den 11n Mei aanstaande.”

Gisteren middag, ten half 2 ure, werd te Rotterdam, in het Zeemanshuis, eene algemeene vergadering gehouden van heeren deelhebbers in het Zeemanshuis, welke vergadering werd vereerd met de tegenwoordigheid van Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden.

Nadat door eenige leden het woord was gevoerd, werd door Z. K. H. Prins Hendrik het verlangen te kennen gegeven, om kortelijk het woord tot de vergadering te rigten. Hij dankte het bestuur, dat het deze vergadering wel had willen uitstellen, waardoor Hd. zich in de gelegenheid zag die bij te wonen. Sedert de opening van het Zeemanshuis had hij dat niet meer bezocht, doch thans had hij met het grootste genoegen eenige uren daarin doorgebragt en hij verheugde zich zeer over de goede resultaten der inrigting, in weerwil van de groote tegenwerking, welke niet dan langzaam kan worden overwonnen. Hij had willen wijzen op het beeld van *de Ruijter* als van den waren zeeman, die onder alle omstandigheden steeds zijn pligt gedaan en de eer der vlag opgehouden had, doch hij zou, na al het reeds gesprokene, niet verder uitweiden en alleen den vurigen wensch uiten, dat door den zeeman zelven de vooroordeelen bij den zeeman mogen worden overwonnen, zoodat de bloedzuigers en afzetters, die zich meester maken van de zuur verdiende penningen des zeemans, door dezen zelven worden geweerd tot nut van den zeeman niet alleen maar ook van die bloedzuigers en afzetters zelve. Z. K. H. gaf nader nog eenige nuttige wenken, zoowel voor gezagvoerders als matrozen en herhaalde een vroeger door hem geuiten wensch, dat de Nederlandsche schepen, door Nederlandsche zeelieden bemand, overal de vlag tot eer zouden strekken. Hij hoopte dat het Zeemanshuis meer en meer door den matrozenstand zou worden beschouwd als eene plaats van rust en genoegen, na de vermoeijenissen der reis en alvorens eene nieuwe reis te aanvaarden. — De woorden van Z. K. H. werden luide toegejuicht.

Op de vraag van den heer Tromp, of iemand nog het woord verlangde, trad nu de tweede stuurman Meijerhoff vooruit en betuigde, ook namens de overige, Z. K. H. en het bestuur van het Zeemanshuis dank voor het daar genotene, onder uiting der beste wenschen.

De heer Tromp sloot daarop de vergadering.

Bij de onlangs te Leijden gehouden verkooping van parelen enz., nagelaten door jonkvr. Brugmans en mevr. de wed. Sandifort, hebben onder anderen gegolden: twee snoeren parelen, 84 stuks, wegende p. m. 200 karaat ƒ5165; twee snoeren idem, 98 stuks, wegende p. m. 150 karaat ƒ1500 en een paar fraaije oorbellen met buitengewoon groote peren ƒ2210.

Het Prov. Geregtshof in Noordholland heeft in hooger beroep, uitspraak gedaan in de zaak van den uitgever P. van Cleef, te Hilversum, beklaagd van nadruk van de gedichten van Tollens. Het Hof heeft geoordeeld, dat omtrent onderscheidene geïncrimineerde stukken bij den appellant gebleken is aanwezig te zijn goede trouw, doch niet omtrent alle; dat, wat deze laatste gedichten betreft, het kopieregt is verbleven bij den auteur; dat hier geene aanleiding bestaat tot schorsing, op grond van art. 6 wetboek van strafvordering enz. Het Hof heeft dien ten gevolge den appellant schuldig verklaard aan nadruk en veroordeeld, even als bij het vonnis in eersten aanleg, met vermindering evenwel van de boete op ƒ3120. De vordering der civiele partij tot publicatie is ontzegd.

Aangezien het getal van 45 plaatsen, waarover, voor de verpleging van behoeftige krankzinnigen uit Groningen, in het geneeskundig gesticht te Zutphen kan worden beschikt, gebleken is op den duur niet voldoende voor de behoefte te zijn, hebben Ged. Staten eene overeenkomst getroffen met regenten over het geneeskundig gesticht te Delft, om, bij voorkomende noodzakelijkheid, aldaar eenige lijders, op eene doeltreffende wijze, te doen verplegen.

Gedurende het eerste kwartaal van dit jaar zijn in Friesland aan de longziekte gestorven 892 en te dier zake afgemaakt 1080 runderen, gevende in het geheel een verlies van 2972 stuks, tegen 3654 over het eerste kwartaal van 1857. Gedurende hetzelfde tijdvak in 1858 heeft zich de ziekte geopenbaard op 236 stallen, tegen 446 in 1857. In beide opzigten alzoo heeft eene vermindering, tot nagenoeg de helft, plaats gehad. In de westelijke helft der provincie, die vroeger het meest had geleden, is de vermindering vooral merkbaar; eene soms niet onbelangrijke vermeerdering heeft daarentegen het meest plaats gehad in de oostelijke helft van het gewest. Gedurende het daarvoor door de Prov. Staten bepaalde jaarlijksche tijdvak, van 1 September tot 15 April, zijn ingeënt geworden niet minder dan 11,143 runderen, waarvan 9826 gezond en 1317 van longziekte verdacht waren. Ten vorigen jare werden ingeënt 5523 runderen, waarvan 4111 gezond en 1412 verdacht waren, behoorende tot 419 beslagen. Zekere resultaten ten gunste van de inenting zijn niet verkregen, terwijl het in allen gevalle waar blijft, dat, wanneer men de voorbehoedende kracht van de inënting aanneemt, die alleen werkt bij het individu, waarop de kunstbewerking is toegepast, doch geenszins de overige runderen van de ziekte vrijwaart.

Men schrijft uit Maastricht aan de *Arnhemsche Courant* 27 jl.:

„ Sedert meer dan veertien dagen maakt de executie, die hier moet plaats hebben, het onderwerp uit van aller gesprekken. Voor het eerst zal binnen Maastricht de doodstraf worden ten uitvoer gelegd door den veroordeelde met eene strop om den hals aan eene galg vast te maken en een luik onder zijne voeten te doen wegvallen. Vroeger geschiedde dit in Limburg door middel der guillotine, welke straf het laatst werd uitgevoerd in het jaar 1829. De persoon, die thans de doodstraf moet ondergaan, is de veroordeelde Jan Pieter Geurts, die door het Prov. Geregtshof in Limburg schuldig werd verklaard aan verkrachting, opgevolgd door doodslag, beide onder de afschuwelijkste omstandigheden gepleegd. De dag van morgen is tot het voltrekken der straf bepaald en reeds heden vroegtijdig heeft men een aanvang gemaakt met het opslaan van het schavot. Men wil weten dat de veroordeelde diep berouw gevoelt over zijne misdaad, doch, zoo de doodstraf nog moet worden toegepast, dan is het zeker in dit geval, waarin zich nog deze hartverscheurende omstandigheid opdoet dat het slagtoffer van den misdadiger was het éénige kind van zijnen meester en de moeder van het omgebragte meisje waanzinnig is geworden. Intusschen brengt de ophanden zijnde gebeurtenis eene algemeene verslagenheid teweeg; vele ingezetenen hebben de stad verlaten.”

Stedelijke berigten.

Op 27 jl. heeft bij den baron van Goltstein, Minister van Buitenlandsche Zaken, een diplomatiek diner plaats gehad.

De gemeenteraad heeft op 26 jl. eene zitting gehouden, waarin door den tijdelijken voorzitter is medegedeeld, dat de heer burgemeester, om redenen van gezondheid, zijn eervol ontslag als zoodanig heeft gevraagd. Ook is in die zitting aangenomen het voorstel betreffende het terrein van den Noordmolen, zoodat, naar aanleiding van dat besluit, die molen zal worden weggebroken en de Scheveningsche weg op dat gedeelte van het terrein zal worden verbreed. Nog is benoemd tot hoofd-onderwijzeres van de tweede gemeente-bewaarschool mejufvr. F. C. de Roo.

Dingsdag had eene oude jufvrouw, wonende in de Jufvrouw-Idastraat, van den zolder met eenig goed naar beneden willende gaan, het ongeluk van de trappen te vallen en zich zoodanig te kwetsen, dat een harer beenen moet worden afgezet.

Naar wij vernemen, zal Zaturdag aanst. het 3e bat. jagers, komm. de majoor Ravens, van hier naar Leijden marcheren, wordende alhier op denzelfden dag van laatstgenoemde plaats verwacht het 1e bat. grenadiers, komm. de majoor Sweemer, en de 2e comp. van het reg. rijdende artillerie, komm. de kapt. Elout, ter vervanging van de 3e comp. van het reg. veld-artillerie, komm. de kapt. Nederburgh, die op Maandag aanstaande van hier naar Utrecht zal marcheren, om aldaar in garnizoen te verblijven.

Gisteren heeft de aanbesteding plaats gehad van het overkluizen van een gedeelte van de beek in de Zeestraat en van de vaart voor de Willemskerk, waarvoor de minste inschrijver was de heer W. H. van Zanten alhier, voor de som van ƒ1470. Er waren 5 biljetten ingeleverd, waarvan de heer Teewensen de hoogste inschrijver was (ƒ6949.)

Nederlandsche koloniën.

BATAVIA, 12 Maart.

In den morgen van den 1n dezer is Z. Exc. de gouverneur-generaal van Buitenzorg alhier aangekomen, en, na den nieuwbenoemden vice-president van den raad van Nederlandsch-Indië, den heer P. J. B. de Perez, als zoodanig in die waardigheid te hebben geinstalleerd, weder naar genoemde plaats teruggekeerd.

De rust werd op Timor niet gestoord. De vroeger min gunstig gestemde Vorsten gaven blijken van toenadering tot het Gouvernement. De radja van Lidak had vergiffenis voor zijn verzet gevraagd. Als de berigten uit de ommelanden bevestigen, dat de laatste expeditie eenen diepen indruk heeft gemaakt.

Uit Amboina meldt men, dat de vijandige Alfoersche stammen op Ceram zich nog niet rustig schijnen te willen houden en zich hier en daar aan het strand hebben vertoond. Overal, waar een weg of een pad van het strand naar de bosschen loopt, hebben zij versperringen aangelegd. Van Ternate waren 500 man hulptroepen ontboden en bereids aangekomen. Deze zouden naar El Apoeti gezonden worden en togten langs het strand doen; tot dat einde zullen de in de afdeelingen Hila, Larike en Boero aanwezige Tobelorezen mede derwaarts gezonden worden.

Kantongeregt te 's Gravenhage.

Zitting van heden, Donderdag den 29n April 1858.

Bij vonnissen zijn:

C. H., M. E. en C. M. J., wegens overtreding van het stedelijk reglement van 12 September 1856. Veroordeeld ieder afzonderlijk, de eerste tot eene gevangenisstraf van 1 dag, de tweede tot eene gevangenisstraf van 2 dagen en de derde tot eene boete van ƒ5, met bepaling der subsidiaire gevangenisstraf op 2 dagen en ieder in de kosten, invorderbaar bij lijfsdwang.

C. v. E., wegens overtreding van een reglement betreffende la petite voirie door het schrobben der straat, later dan 10 ure des morgens. Veroordeeld in eene boete van ƒ0,50 en in de kosten, beiden invorderbaar bij lijfsdwang.

W. D., J. G., W. F. en H. W., wegens het lossen van brandstoffen aan de zijde der Prinsegracht tusschen het Slop de Drie Boeren en de Groote Markt, op eenen marktdag. Veroordeeld ieder in eene boete van ƒ3, met bepaling der subsidiaire gevangenisstraf op 1 dag en solidair in de proces-kosten.

P. v. K., wegens het inrijden van de Kettingstraat, anders dan uit het Lange Achterom. Veroordeeld als laatstgemelden.

J. M. G., wegens het wateren op de openbare straat, anders dan in de daartoe bestemde bakken (urinoirs). Veroordeeld in eene boete van ƒ1, met bepaling der subsidiaire gevangenisstraf op 1 dag en in de kosten.

Burgerlijke Stand.

27 April.

Bevallen: C. Selder, geb. Munts, d.; N. J. van Renesse, geb. Grand, z.; S. M. Polak, geb. Polak, z.; M. E. C. Akemann, geb. van Brussel, 2 d.; M. J. de Jongh, geb. Hes, d.; S. P. Pfeijffer, geb. Winter, z.; A. H. van Wijk, geb. Borsboom, d.; J. Kijps, geb. Indepoort, d.; N. P. Hiebendaal, geb. Kromwijk, z.; C. Hemerling, geb. Martns, d.

Overleden: J. M. de la Cuisine, geb. Diederich, 73 j.; Z. Spijer, z., 7 j.; J. H. de Raad, echtg. van H. M. Eberts, 39 j.; J. H. Schravemade, z., 2 m.

235e Staats-Loterij. - Prijzen à ƒ 100 en daarboven.

VIERDE KLASSE. Tweede en Derde Trekking.

Nº. 800 ƒ5000; nº. 6658 ƒ2000; nº. ƒ16557 ƒ1500; nº. 4124, ƒ1000; nº. 12741 en 18029, ieder ƒ400; nº. 3642, 4218, 11699, 15267 en 16098, ieder ƒ200; nº. 876, 3499, 4480, 5305, 7506, 8972, 12134, 12567, 13292 en 14135, ieder ƒ100.

Publieke vermakelijkheden.

Kon. Hollandsche Schouwburg, Vrijdag, 30 April, 7 ure:

Eene tweede voorstelling van:

DE NATUURLIJKE ZOON,

tooneelspel in 4 bedrijven en een voorspel, naar het Fransch van Alexander Dumas, door B. Lamot.

SCHIEDAM, 28 April.

Moutwijn,	het Ned. vat zonder fust	ƒ13.25,	zonder de belasting
Jenever,	„ „ „ „ „	- 18.75,	„ „ „
A. proef,	„ „ „ „ „	- 20.—,	„ „ „

Vertrek der Spoortreinen.

Hollandsche Spoorweg.

Van 's Hage naar Rotterdam: 8.30, 10.41, 1.35, 3.44, 6.43, 9.42,
Van 's Hage naar Amsterdam: 8.23, 12.35, 4.26, 7.23.
Van Rotterdam naar 's Hage: 7.30, 9.45, 11.45, 3.35, 6.30, 9.30.
Van Amsterdam naar 's Hage: 8.30, 11.30, 1.30, 4.30, 7.30.

Gedrukt bij J. A. DE LA VIETER, Drukker en Uitgever.